

Migration

Hvorfor læse denne tekst...

Migration er et begreb, der bruges til at beskrive bevægelse af mennesker fra en lokalitet til en anden. Det inkluderer både intern bevægelse inden for statsgrænser og international bevægelse på tværs af geopolitiske grænser. Set både som et fænomen og en levet oplevelse rummer konceptet forskellige institutioner såvel som politiske og sociokulturelle praksis, der er kritiske både inden for og på tværs af forskellige uddannelsessammenhænge.

Migrationsfænomener påvirker statens politikker og bestemmer processer for juridisk klassificering og håndhævelse, f.eks. "borgerens" politiske status. Da statsborgerskab omfatter 'insidere' (dem, der har lovlig adgang til forskellige rettigheder og statslige institutioner såsom uddannelse), udelukker det også 'outsidere', såsom migranter, eller skaber ambivalente overgangskategorier for dem. Med hensyn til uddannelse gør forståelse af indvandreroplevelsen det afgørende at forstå den specifikke kulturelle konstruktion af insider / outsider-skellet.

Skoler over hele verden står over for udfordringen med at uddanne et stigende antal studerende med migrationsbaggrund, at udstyre dem med flere færdigheder og kompetencer. Den sproglige og kulturelle viden, som indvandrere bringer med sig kendt som "Funds of Knowledge" (Arzubiaga et al. 2009, Moll 2010) er vigtige i skolens læseplan for børns uddannelsesmæssige engagement. På samme måde forventes lærere at blive uddannet for ikke kun at udføre underviserens rolle, men også den kulturelle formidlers rolle.

Historisk kontekst

Antropologiens bidrag til studiet af migration er opmærksomheden på "artikulationen mellem det sted, hvor en indvandrer stammer fra, og det sted eller de steder, som han eller hun flytter til" (Brettell 2000: 98, Horevitz 2009). Historisk set er migration først blevet undersøgt inden for antropologi og andre samfundsvidenskaber som bevægelse af mennesker fra små landlige lokaliteter til store bycentre. Den såkaldte Chicago School of Sociology med studier i byområder i Nordamerika (Bulmer 1984) og den såkaldte Manchester School of Anthropology med studier i det sydlige og Centralafrika (Werbner 1984) fokuserede omkring midten af det 20. århundrede på bosættelsen af store antal interne migranter i store byer.

Disse undersøgelser udforskede aspekter af social forandring, former for sameksistens mellem forskellige etniske grupper og vigtigheden af familie- og venner-netværk i disse nyopkomne bosættelser. De beskrev også de processer, hvormed eksisterende sociale bånd og netværk blev opretholdt og brugt i bymæssige situationer. Med fokus på den interne migration trak denne forskningsgruppe sig på moderniseringsteori og en bipolar analyseramme, der kontrasterede by og land.

En fornyet interesse for migration i 1980'erne og 1990'erne udforskede bl.a. arbejdstagernes bevægelser fra Asien til de arabiske golfstater. Analyser af de sociale og økonomiske sammenhænge, som indvandrere, deres familier og samfund opererede i, udfordrede de økonomiske determinerede migrationsmodeller og understregede de sociale og kulturelle aspekter af menneskelig bevægelse. Forskellige nøgletemaer dukkede op, der omfattede den

TRANSCA

sociale organisation og migrationens politiske økonomi, studiet af sociale netværk og indvandrerorganisationer, forholdet mellem migration og ideologi og indflydelsen af migration på identitet (Eades 1987).

I slutningen af det 20. og det tidlige 21. århundrede udforsker den antropologiske undersøgelse af migration, hvordan statspolitikker både former og formes af den internationale bevægelse af mennesker. Ifølge Green er der to perspektiver på indvandrerpopulationerne: det økonomiske, der skildrer dem som arbejdere, og det kulturelle, der opfatter dem som udlændinge (2004: 54).

I øjeblikket fokuserer den antropologiske undersøgelse af migration på forholdet mellem lokal praksis og globale kræfter og diskurser, processer for integration og eksklusion, transnationalisme og betydningen af statsborgerskab og problematisering af multikulturalisme og kulturel mangfoldighed.

a) Diskussion

Den antropologiske undersøgelse af uddannelse krydser migrationsantropologien på det punkt, hvor indvandrerpopulationer udsættes for statslige uddannelsespolitikker, ekskluderende og / eller inklusionsprocedurer relateret til statsborgerskab og politiske rettigheder og formelle eller uformelle kategoriseringer mellem "Selv" og "Andet," baseret på kulturelle træk. Globalisering og intens indvandring har skabt nye krav til værtslandene med hensyn til regeringspolitik, lovpolitik og borgerrettigheder og omdirigeret prioriteterne vedrørende forvaltningen af indvandrere. Som et resultat intensiveres og systematiseres uddannelsesbestemmelserne.

De fleste af de antropologiske undersøgelser af migration og uddannelse har fokuseret på inkorporering af anden-, tredje- og endda fjerde generation migranter, ofte fra børns og unges perspektiv, i værtssamfund (som i USA eller Skandinavien) og om uddannelsesinstitutionernes rolle i processer med in- og eksklusion (Levitt 2009).

Ved at vedtage nye perspektiver ser antropologer på, hvordan statsborgerskab kræves eller forhandles af migranter, der ofte konfronteres med udstødelse, enten af nationalstatens institutioner og / eller i sammenhæng med hverdagens interaktioner (Reed-Danahay & Brettell 2008). Statsborgerskab som en politisk status eller et sæt rettigheder og forpligtelser mellem enkeltpersoner og staten fungerer som en grænse blandt migranter og ikke-migranter (Werbner og Yuval-Davis, 1999, s. 4). Krav på statsborgerskab indebærer former for politisk aktivisme og indvandrerborgerligt engagement. Samfundsmæssig og politisk deltagelse blandt indvandrere og deres afkom betragtes som flydende og skiftende, subjektiv og omstridt.

For at forstå, hvordan migranter bosætter sig i et værtssamfund, har antropologer anvendt begrebet transnationalisme, der forstås som en social proces, hvor migranter har social, kulturel og politisk tilstedeværelse i mere end en nation på et givet tidspunkt. Fra et tværnationalt perspektiv er migranter ikke rykket op med deres rod, men aktive deltagere i både hjemlandet og værtssamfundet (Vertovec, 2010).

Det antropologiske arbejde med transnationalisme understreger den måde, hvorpå identiteter forhandles og konstrueres samtidigt i lokale, nationale og globale rum og overtrædelse og omdefinering af politiske grænser og opførelse og dekonstruktion af

TRANSCA

sociokulturelle grænser. Således forståelse af det daglige transnationale agentur for migranter, måderne på tværnationale identiteter og arrangementer kan udfordre den politiske og kulturelle autoritet i staten såvel som statslige projekter vedrørende indvandrerindlemmelse, som yderligere kan belyse forholdet mellem migration og statsformel uddannelse.

b) Praktisk eksempel

John Bowen (2007), der arbejder med emnet immigranter i Europa, diskuterer det lovbestemte forbud mod tørklæder i statskoler i Frankrig i 2004 (65-97). Han hævder, at fokus på tørklæder skyldes en stor bekymring for den offentlige tilstedeværelse af religion i skolerne og frygter, at dette ville være en forbindelse mellem offentlige udtryk for islamisk identitet og radikal islam. Lovens virkninger blev tydelige i praksis inden for statslige skoler, hvor rektorer og lærere blev tildelt myndigheden til at afgøre, om pigerne blev afsløret korrekt eller ej, og om de alternative hovedovertræk ikke lignede for meget et "religiøst" symbol. Bowen fortolker begivenhederne som et forsøg på at kontrollere indholdet af kommunikation og adfærd i skolelivet baseret på et bredt delt ubehag fra den stadig mere synlige deltagelse af muslimske indvandrere i Europa.

I en undersøgelse af indvandringens indvirkning på skoleuddannelsen i New South Wales, Australien, analyserede Iredale & Fox (1997) de demografiske ændringer i skolestudenters profil og en oversigt over, hvordan skolesystemer i New South Wales reagerede på deres skiftende studenterpopulationer. Australiens immigrationspolitik er en multikulturalisme. Assimilering af indvandrere er blevet erstattet af en vægt på økonomiske fordele ved en kulturelt forskellig nation, hvor de passende tjenester skal gøre det muligt for dem at blive australske. Således leverer den lokale føderale regering engelske programmer til nyankomne indvandrere, der har ikke-engelsktalende baggrund og finansierer multikulturelle uddannelsesprogrammer.

Undersøgelsen afslører, at mange af ikke-engelsktalende baggrundselever går glip af engelsk som undervisning i andetsprog, samfundssprog får lov til at bortfalde, og aspekter af skolemiljøet, såsom relationer mellem forskellige grupper, får ikke den opmærksomhed de fortjener. I et multikulturelt samfund, som Australien ser sig selv, relativt fri for etniske spændinger, skal uddannelsesstrategier, der arbejder på at udvikle et heterogent, ikke-diskriminerende samfund, gives mere opmærksomhed. Statlige uddannelsesinstitutioner skal sørge for passende og passende uddannelse for alle indvandrere og deres børn og sikre deres fulde deltagelse i alle sociale, økonomiske og politiske strukturer.

I en anden undersøgelse om sammenhængen mellem uddannelsesulighed i Brasilien, tværnational migration og uddannelsesmæssig opadgående mobilitet analyserer Carnicer (2019) en ung kvindes migration fra en favela i Brasilien til Tyskland som et tilfælde af uddannelsesmigration. Han beskriver denne kvindes og hendes families sociale baner og fortolker dem i sammenhæng med den seneste socioøkonomiske udvikling i Brasilien og viser, hvordan uddannelsesmæssig ulighed kan drive migration. Analysen sigter mod at vise, hvordan migranter fra dårligt stillede sociale baggrunde aktivt deltager i transnationalisering af uddannelse. Undersøgelsen viser, at tværnationale uddannelseskarrierer for dårligt stillede migranter påvirkes på en afgørende måde ikke kun af migrationsregimer, men også

TRANSCA

af uddannelsessystemerne i emigrations- og immigrationslande.

Tænk videre:

- Hvordan påvirker migrationsfænomener de nationale uddannelsespolitikker?
- Hvordan skal et statligt uddannelsessystem integrere børn med migrationsbaggrund?
- Hvordan skal indvandrerbørn bedst modtages og inkluderes i grundskolen eller gymnasiet?
- Hvilke institutioner og uddannelse er nødvendige for at håndtere indflydelsen af migration i skoleprocesser?
- Hvad er de færdigheder, som lærere skal tilegne sig for at udføre deres roller som undervisere i forbindelse med migration?

KEY-WORDS/ KRYDS-REFERENCER

Inclusion, exclusion, citizenship, transnationalism, identity, nation-state, culture, schooling

Litteratur

Arzubiaga A. E. (et al.) (2009). The education of children in immigrant families. *Educational Research Review*, 33. (246–271).

Bowen, J., R. (2007). *Why the French don't like headscarves: Islam, the state, and public space*. Princeton and Oxford: Princeton University Press.

Brettell, C. (2000). Theorizing migration in anthropology: The social construction of networks, identities, communities and globalscapes. In Brettell, C. and Hollifield, J. (Eds) *Migration theory: Talking across disciplines*. New York: Routledge. (97–136).

Bulmer, M. (1984). *The Chicago School of Sociology: Institutionalization, Diversity, and the Rise of Sociological Research*. Chicago: University of Chicago Press.

Carnicer, J.A. (2019). Transnational migration and educational opportunities: A case study of migration from Brazil to Germany. *London Review of Education*, 17 (1). (14–25).

Eades, J. (Ed.) (1987). *Migrants, Workers and the Social Order*. London: Tavistock Publications.

Green, N. L. (2004). *Repenser les migrations*. Paris: PUF [in Greek].

Horevitz, E. (2009). Understanding the Anthropology of Immigration and Migration. *Journal of Human Behavior in the Social Environment*, 12 (6). (745- 758).

Iredale, R. & Fox, Chr. (1997). The Impact of Immigration on School Education in New South Wales, Australia. *The International Migration Review*, 31(3). (655-669).

Levitt, P. (2009). Roots and Routes: Understanding the Lives of the Second Generation Transnationally. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 35(7). (1225–1242).

TRANSCA

Moll, L., C. (2010). Mobilizing culture, language, and educational practices: fulfilling the promises of “Mendez” and “Brown”. *Educational Research*, 39(6). (451–460).

Reed-Danahay, D., & Brettell, C. B. (Eds.), (2008). *Citizenship, Political Engagement, and Belonging*. New Brunswick: Rutgers University Press.

Vertovec, St., (2010). Introduction: new directions in the anthropology of migration and multiculturalism. In Vertovec, St. (Ed.) *Anthropology of Migration and Multiculturalism: New Directions*. New York and London: Routledge. (1–17).

Werbner, R., P. (1984). The Manchester School in South-central Africa. *Annual Review of Anthropology*, 13. (157–185).

Werbner, Pn., Yuval-Davis, N., (1999). Introduction: women and the new discourse of citizenship. In Werbner, Pn., Yuval-Davis, N. (Eds.), *Women, Citizenship and Difference*. London and New York: Zed Books. (1–38).

Forfattere: Ioannis Manos, Georgia Sarikoudi (GREECE)

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use, which may be made of the information contained therein.

